

Predragi rojaki!

Njegovo Veličanstvo presvitli cesar nas kliče zopet na volilno bojišče.

Razpuščen je deželni zbor kranjski; nove volitve so pred durmi.

In zakaj neki se je Vam ta veliki trud, kateri v daljnih krajih po deželi tudi ni brez velicih stroškov, naložil zopet, da volimo zdaj že četrtokrat od leta 1867. sèm? Náte kratek odgovor na to vprašanje.

V našem cesarstvu borujete se že trdih celih deset let dve stranki. Ena hoče celó vso moč prisvojiti državnemu zboru dunajskemu in po tem zmanjšati ali skoro da vničiti samostalnost in pravice posamesnih kraljestev in dežel avstrijske monarhije. Ta dunajski zbor je leta 1867. razcepil Avstrijo na dvoje tako, da na vsaki strani gospoduje le en narod: v dunajskem zboru Nmec, v peštanskem pa Magjar. Druga, in to je naša stranka pa prepusti državi vse, kar jej je treba, da se cesarstvu obdrži moč, veljava in enota; a na drugi strani zahteva za dežele starodavno samostalnost in pravico, da si morejo same sebi postave dajati tako, kakor jih potrebuje vsak narod na svojo korist in v svoj napredek; njen namen je po tej poti sprijazniti z enakimi pravicami vse narode, da bi bili to, kar je brat bratu.

Vsi nenemški narodi Avstrije od prvega do zadnjega in tudi velika večina Nemcev se drži tega gesla, in hrabri naš rojak grof Hohenwart je po cesarjevem naročilu: „naredite mir med mojimi narodi“ prevzel težko nalogo, na tej, vsem narodom pravični podlagi prenarediti avstrijsko ustavo. Vse mu je šlo prav srečno izpod rok; sprava bila je skoro že gotova.

Al grozoviti hrup in vriš tacih ljudi, ki so se drznili očitno in brez ovinkov reči: „če mi (Nemci) ne moremo gospodovati v Avstriji, ne maramo za-njo“, je s pomočjo Magjarov iskal in najdel pot, da se je odstranilo Hohenwartovo ministerstvo v zadnjem trenutku, ko se je imel dovršiti njegov cilj in konec.

Novo ministerstvo pa je razpustilo z drugimi vred tudi naš deželni zbor, ki je soglasno pritrnil Hohenwartovim načelom, češ, naj na novo pokaže dežela: ali se sklada z mislimi narodne dose-danje večine, ki so izrečene v adresah lanskega in letošnjega deželnega zbora.

Rojaki! s polnim zaupanjem in skoro enoglasno ste že trikrat izvolili dosedanje poslance. Oni so se tega zaupanja vredni skazali. Ostanite tedaj nepremakljivi kakor skala in pomislite, da tako važnih volitev doz-daj še ni bilo. Vsa prihodnost Vaša leži v Vaših rokah.

Po večletnih skušnjah vemo, da v stanovitnosti Vi ne potrebujete izgledov; če pa jih vendar kdo potrebuje, naj gleda na čvrsti čehoslovanski narod, ki v tem času zdaj že sedmikrat stopi na volilno bojišče in se ne dá niti vtruditi niti prestvariti; — naj gleda na jugoslavjanske naše brate Hrvate, ki so pri zadnjih volitvah enoglasno vkljub strašanskim zaprekam izvolili narodne zastopnike. Ne dajte se prekaniti od nasprotnikov naših, ako se bahajo z „ustavo- in svobodoljubnostjo“ svojo. Tudi naše načelo ste ustava in svoboda; al ustava prava, ustava taka, ki je vsem narodom, tedaj tudi nam pravična, in svoboda taka, ki ne želi nobenega naroda v tem, kar je njemu drago in sveto, in vsakemu narodu dá pošteno živeti po svoje.

Pomislite le, kaj imate zgubiti, ako pridejo nasprotniki Vaši v večino! Kakor že do zdaj na vse kriplje delajo zoper to, da bi se deželi naši potrebne in koristne, od deželnega zbora sklenjene postave ne potr-dile, tako do potem sklepali ravno nasprotne postave, ki so nevarne Vaši národnosti, Vaši veri in pravi svobodi. Pomislite, da tudi narodi vselej dobijo le to, kar si pribojujejo na postavni poti. Naše bojišče so volitve. Vsakdo naj tedaj stopi na volišče, kakor da bi stopil pred sodišče svoje vesti in Onega, pred katerim nič ni skrito. Toraj na noge po vsej deželi! Vsak glas je važen. Enoglasno tedaj volite kakor doz-daj vse dosedanje poslance, in impozantna, velikanska zmaga bode konečno zopet le naša — v kar Bog pomozi, z geslom, ki nas je vsegdar peljalo na volišče: *Vse za vero, za cesarja, za domovino!*

Odbor narodnega društva „Slovenije“ v Ljubljani 1. decembra 1871.

Pomnoženi odbor národnega društva „Slovenije“ priporoča Vam za poslance v deželni zbor:

I. Za kmečke občine.

1. Za okraj okolice ljubljanske in vrhniške: gospoda dr. **Janeza Bleiweis-a** in dr. **Jožefa Poklukar-ja** v Ljubljani.
2. Za okraj Kamnik in Brdo: gospoda **Janeza Toman-a**, dekana v Moravčah.
3. Za okraj Kranj, Trzeč in Loko: gospoda **Franecta Kramar-ja**, korarja, in gospoda dr. **Radoslava Razlag-a**, advokata v Ljubljani.
4. Za okraj Radoljico in Kranjsko goro: gospoda **Lovro Pintar-ja**, fajmoštra na Breznici.
5. Za okraj Postojno, Planino, Senožeče, Lož in Bistrico: gospoda dr. **Etbina Costo**, advokata v Ljubljani, in **Matija Koren-a**, posestnika v Planini.
6. Za okraj Vipavo in Idrijo: gospoda **Jurija Grabrijan-a**, dekana v Vipavi.
7. Za okraj Novomesto, Kostanjevico in Krško: gospoda **Jožefa Zagorc-a**, posestnika v Št. Jerneji.
8. Za okraj Trebno, Zatičino, Žužemberk, Mokronog, Litijo in Radeče: gospoda **Jožefa grofa Barbo-ta**, grajščaka v Rakovniku, gospoda **Miha Tavčar-ja**, fajmoštra na Vačah, in gospoda dr. **Valentina Zarnik-a** v Ljubljani.
9. Za okraj Kočevje, Lašče in Ribnico: gospoda **Luka Svetec-a** in gosp. **Petra Kozler-ja** v Ljubljani.
10. Za okraj Črnomelj in Metliko: gospoda **Martina Kramarič-a**, posestnika v Radovici.

II. Za občine v mestih in trgih.

1. Za Idrijo: gospoda **Janeza Irkič-a**, notarja v Krškem.
2. Za Trzeč, Radoljico in Kamnik: gospoda **Janeza Murnika**, tajnika kupčijske in obrtnijske zbornice in vrednika „Novicam“.
4. Za Postojno, Vrhniko in Lož: gospoda **Franceta Kotnika**, posestnika na Vrhniku.
4. Za Kranj in Loko: gospoda **Leopolda Jugovic-a**, posestnika in trgovca v Kranji.
5. Za Novomesto, Kostanjevico, Krško, Črnomelj, Metliko in Višnjo goro: gospoda **Karola Rudeža**, grajščaka v Gracarskem turnu.

(Za Kočevje in Ribnico se nasvetuje poslanec vprihodnje, tako tudi poslanca za Ljubljano.)